

3610
Maria Mathiaren

Zyttären /

Laitilan Pitäjästä

Ja

Kowion Kusthällistä,
Wimmäinen ajatus /

Songa Hän muillen esimerkki / ja
ihellens jälkimuistopi

Jätti plattfille, sind 21. päivä.
Kesk. Vuosa 1755.

Turusa Prändästy.

1711

1711

1711

1711

1711

1711

1711

1711

1711

††† ††† †††

b. 1.

Sinä syndinen suur/
Quin olen mun Jumma-
lan sittänyt suur;
Sijt' listost/ euin castes mä Ju-
malak' tein /
Sijt' elämäs luotovin pois pahus-
ten väin;
Nyt minä sen eadun/ ja rucois-
len niin:
Pid' JESU mun kijnn'! Pid'
JESU mun kijnn'!

b. 2

v. 2.

Mun Jumala luon'
En cutwarens omar' ja armo-
sta suon/

Mun Voicansa anstos rippua kiin'/
Ja Hengensä toimall' sad' au-
tuden niin /

Waan / ach! nämät lahjat mä
hyljäisin pois.

Aut' JESU cuin voit! aut'
JESU cuin voit!

v. 3.

Mä syndinen twiel /
Guin eläisän kätwin ain Verke-
len tiell /

Ja Lapseni caubiast murhaisin
tääll' /

Nyt tahdon mä turwata JESU-
ren pääll' /

Ja rucoilla nöyräst ain cuole-
maan ast:

Wäst' JESU pahast! Wäst' JE-
SU pahast!

v. 4.

v. 4.

Sit' cauhiaa työt' /
Guin minua Perkel' ain päitvät'
ja nyt
Junn' makiast' wiecteli tekemään
tääll' /
Ja tahdoi mun Helwettijn wajoto-
ta pääll' /
O JESU äb' sitä mun eteni tuo!
Waan ilo mull' suo! Waan ilo
mull' suo!

v. 5.

Mä wanhar en tääll'
Sa elää tain syndisen mailman
pääll';
Suitengin mä toikvon ett' Jumaa-
la suo
Mull' autuan lopun / mun ilo-
hous tuo.
Sentähden waict' nuorudes eris'
pitää /
En sure sitä / En sure sitä.

v. 6.

v. 6.

Sentähden mä wiel'
Nyt caiecia neuvon euh wäc-
rällä tiell'

Min tahtowat kändä ja wa:lda
niin/

Et Perkel' sea allans heit' stoa
kynn'/

He kändyköt pohes ain Juma-
lan luo,

Quin iloo heill' suo/ euh iloo heill'
suo.

v. 7.

Nyt hywäsi caieci'

Mä jätän mun Isän ja Äitiä
ratt'/

Mun Wessen/ mun Sisaren/ y-
stävät muut

Ei tartwita itketwit silmi ja suut'
Mun loppuni ylig'! mutt carita-
cat wain

Mun tietäni ain / mun tietäni
ain!

v. 8.

v. 8.

Wiel hywäst sen pääll'
Mä caikia jätän / cuin seisotwat
tääll' /
Min' Jumalat' rucoileat päiwät
ja nyt /
Ett' toisitte wälttää caie' Perke-
len työt /
Ja waeldaa aina sit' caitasta tiet' /
Guin ilohon wie / cuin ilohon
wie.

v. 9.

Mä rucoilen wiel'
Nyt caikia Teit' cuin seisotta
tääll' /
Ett' puolestan' huocatte Juma-
lan luo' /
Ett' Hän mun selullen ilon nyt
tuo /
Guin Abramin helmois / pyhäin
paris /
On Taitwaan salis / on Taitwaan
salis.

v. 10.

Mä silmän nyt kiinn'
 Mun Jesuren nimehen painan /
 ja niin
 Mun sieluni Jesuren kätchen
 twien /
 Hän osottaa Hänelle autuden
 tien.
 Ueh! sielun ming' ilon juur ar-
 mollisest
 Saat HERRan kädest / saat
 HERRan kädest.

